Ч. 274. Четвер 6 (19) грудня 1901. Рік XI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою
на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(З ради державної. — Нова німецка митова тарифа. — З полудневої Африки.)

Палата послів відбуде імовірно нині послїдне засїданє перед сьвятами. На вчерашнім засїданю полагоджено по короткій дискусиї богато справ, котрі від довшого часу сходили з дневного порядку. Найважнїйшою справою було принятє цїлого закона о фахових рільничих спілках. Відтак принято без дискусиї закони о продажи войскових недвижимостий в Берні, Кракові і Чернівцях і закона о управильненю австрийско-прускої границї вздовж ріки Пшемши. Дальше принято зміни в законї промисловім, закон о податкових полекшах для краєвих позичок, о підвисшеню дотаций на мелїорацийний фонд, і закон о управильненю платнї католицкого духовеньства в Гориції і Задарі та урядників занятих при католицких консисториях. По відповіди н. Міністра скарбу на інтерпеляцию пос. В. Яворского в справі виміру особисто-доходового податку ґр. Потоцкому і по заяві Шенерера, що Всенїмці на ческо-нїмецкі угодові переговори не годить ся, замкнено засїданє і назначено слїдуюче на нині рано.

Нїмецка тарифа митова перейшла щасливо огненну пробу в першім читаню. Як два ворожі табори стояли оногди против себе дві головні партиї в нїмецкім парляментї, а хоч засїданє тягнуло ся сім годин, ніхто не опустив салї, бо розходилось о те, чи проєкт відослати до комісиї чи нї, і показати силу одної і другої партиї. При голосованю лиш одні лїберали голосували „против" і більшостию голосів рішено передати проєкт тарифи комісиї, зложеній із 28 членів. Обради в комісиї будуть довгі і нелегкі, бо кожду ґрупу товарів треба буде з-окрема обговорити. З того, що можна би виснувати із заяв, які дали ся чути при першім читаню, то — або мито на збіже остане в висоности правительственного проєкту, а тогди більшість правиці голосувати буде против предложеня, або буде підвисшене, а тогди правительство не прийме такої зміни, бо на підставі такої тарифи не зможе заключити торговельних договорів. Коли ж би правительство в своїй уступчивости для аґрарців пішло аж так далеко, що приняло би по їх волі підвисшену тарифу, тогди настало би в цїлім краю таке обуренє, що не лиш предложенє аґрарців, але й цїле предложенє правительства готове упасти. Так отже предложенє тарифове пішло до комісиї, а яким оно з неї вийде, трудно передвидїти. То одно певне, що загальне роздразненє дійшло тепер в Нїмеччинї з тої причини до найвисшої степени, не успокоять ся уми так довго, доки не учують послїдного слова комісиї, на котре остаточно одвітить принципіяльно цїлий парлямент.

Французский тиждневник Memorial diplomatique доніс перед кількома днями, що анґлїйске правительство повідомило держави, що війна трансвальска скінчить ся найпізнїйше в марті 1902. Правда, що до марта ще далеко, до того часу ще не одно стати ся може, однако загал научений досьвідом, приймає те пророцтво дуже недовірчиво. Вже при розпочатю війни предсказувано, що она неминучо скінчить ся до Різдва 1899 р.: єго наслїдник Кічинер відложив той речинець до липня 1901 року; маємо половину грудня, а по Бурах не слїдно, щоби вичерпали всї свої сили і склоняли ся до зложеня оружия. Слабі они, що правда, щоби могли вибороти собі якісь користи, але досить витревалі і спритні, щоби задержати давний status quo, мимо всїх перехвалок Чемберлена, Робертса, Кічинера і ин. Девет, о котрім довго не було чутки, та одні держали єго уже за померлого, в новійшим часї дає ся знов Анґлїйцям добре в знаки. А й сам мартовий речинець — поставлений Анґлїйцями хиба з тої причини, що в Трансвалю тогди начинає ся зима і Бурам хибне провіянту — також не конче доцїльне. Бури мали цїлий сегорічний богатий збір збіжа і паші в найурожайнїйших сторонах Капляндy і Трансвалю для себе забрати і перед Анґлїйцями добре обезпечити й сховати. Вкінци ще й те доносять з тих далеких сторін, що в послїдних часах богато Бурів з женами, дїтьми і чередами перенесло ся на нїмецку територию, їм на якийсь час безплатно відступлену, котру мають по шістьох місяцях закупити, вперед дувати або покинути. А те все не віщує близького кінця анґлїйско-бурскої війни.

РОЗУМНИЙ ТОРОС-АҐА.

(Турецка істория.)

За панованя султана, котрий лишив по собі спомин доброго і розумного володітеля, жив в Константинополи Вірменин, іменем: Торос-Аґа. — Султан був чоловіком доброго серця, і єго деспотична несправедливість не була великим гнетом, бо проявляла ся тим, що він тих, що були близькими єго серця або уміли позискати собі єго прихильність, обсипував щедро всїлякими ласками, і кождого, котрий зробив єму яку прислугу, а він о нїй довідав ся, нагороджував справдї по королївски; своїх ворогів в краю поминав він великодушно, не зважаючи на них, а навіть і з невдячности не робив собі нїчого, а вже таки зовсїм не гриз ся нею. Він чув ся дуже великим, дуже одвічальним; але від людий, що були єму піддані, вимагав дуже мало: они не потребували бути благородними, — бо то не їх дїло; они повинні були лиш слухати, бо то їх обовязок. Та й непослух карав без гніву. Був то маєстатичний володітель: дуже трудно розгнївав ся, а дав ся легко перепросити, бо гадав, що то не може бути, щоби хтось умисно хотів єго обидити, а що він майже всї похибки, які хто робив, приписував природній людскій низоті, забував їх борзо. Зато памятав дуже добре, коли хтось щось доброго зробив.

Торос-Аґа мав підрядне становище при дворі, але все-таки мусів досить часто ставати перед султаном. Тому впав він в око передовсїм тим, що з глубокою почестию, але поважно являв ся перед ним. Він був, бачите, великого росту і мав благородне біле лице, двоє великих чорних розумних очий, що сьвітили ся єму лагідно і спокійно. Коли султан одного разу мусів єго щось спитати, відповів Торос зараз так ясно, з таким зрозумінєм річи і так ввічливо, що султан від тої пори часто кликав єго до себе, через що Вірменин став незадовго знатною особою в двірских кругах.

Торос мав сина, котрому було двайцять і шість лїт, котрого любив цїлим серцем, а котрий єму від якогось часу робив богато гризоти і журби. Молодий Артим, бачите, залюбив ся був в напричуд красній доньцї богатого Вірменина Серонїяна, але єго заходи були без всякої надїї на успіх, бо Торос-Аґа, що був малим урядником, ледви міг називати ся заживоточним чоловіком, а єго син Артим був таки зовсїм бідний. Він для того навіть і не важив ся подати на здогадь батькови своєї обожаної, що любить єго доньку, бо був певний того, що старий з глумом і погордою відкинув би єго сватанє; але та єго тиха пристрасть сушила єго поволи, як та отруя, що певно убиває.

— Що тобі, синоньку? — спитав єго зажурений Торос. А тогди Артим пожалував ся мовчаливому батькови, найщирійшому приятелеви в своїм невиличчим любовним горю.

Торос призадумав ся глубоко, а відтак сказав: Доки житя, доти й надїї. Жий і май надію!

Від тої пори цїлим змаганем Тороса було вистарати ся для свого сина руку красної Такогї.

Одного дня удостоїв ся Торос знову тої чести, що єго закликали до падишаха. Той розпитував єго про всїлякі річи, котрі поправдї належали виключно до круга урядованя міністра для справ заграничних, а Торос відповідав на все так розумно і обачно, що султан вдоволений кивнув головою і сказав: З тебе розумний чоловік, Торосе.

На то відповів Вірменин: З мене розумний чоловік, бо Ваше Величество так каже; але я мимо волї і відомости Вашого Величества передовсїм найнещаслившший чоловік.

Султан здогадував ся, що Торос виступить з якоюсь жебраниною. Він привик був до того з иншої сторони. Не дивував ся тому і не гнївав ся за то. — Я знаю, ти бідний — сказав він. — Я тобі щось подарую. А тепер іди!

Але Торос поклонив ся аж до землї і відповів: Найцїннїйшим дарунком, який менї Ваше Величество могли зробити, єсть довірє, яке маю у Вашого Величества. Гроший менї не треба.

Падишах тодї здивував ся. То було перший раз в єго житю, богатім в досьвіди, що хтось не хотів приняти дарованих гроший. — А щож ти хочеш? — спитав він.

Тогди Торос припав до землї і відозвав ся благаючим голосом: Щоби Ваше Величество зволили при найблизших зборах двору закликати мене до себе і шепнути менї кілька слів

Новинки.

Львів дня 18 го грудня 1901.

— **Іменованя.** Референтом для справ адміністрацийних і економічних в краєвій раді шкільній іменував Цїсар старосту Константина Пироживьского. — Президия краєвої дирекциї скарбу іменувала комісарями скарбу: Вінк. Пелїкана, Стан. Матиса, Юліяна Дуркевича, Меч. Шаблевского, Тад. Вислоцкого, Волод. Матковского, Ів. Луцевского, Генр. Копиля, Волод. Кравчика і Александра Федоровича; а концепістами скарбу концептових практикантів: Бол. Равша, дра Мар. Стелїгу, дра Ром. Гінзінгера, Стан. Гловацкого, Михайла Скоробогатого, дра Тад. Поляка, Люд. Гавсера, Антона Краха, От. Копиля, дра Стеф. Цвойдзіньского, Ізр. Бродера, Стан. Леваковского, дра Здисл. Слуцковича, Йос. Кострєвского, Юл. Новицкого, Юл. Ошацкого, Михайла Боярского, Блаж. Гробліцкого, Кай. Нїкосевича, Алекс. Стефанцьова, Андрея Байду, дра Брон. Скубєйского, Ілию Матейка, дра Кар. Корту, Тад. Коцкого, Ром. Кукавского, дра Вол. Зелїньского, Кар. Майса, Арт. Фельдмана і Тад. Ценка. Дальше іменувала президия краєвої дирекциї скарбу концепістів скарбу: Ів. Жураковского, Ів. Грихо вского, Стан. Осташевского, Стан. Стшелецкого, Ад. Шиманьского, Фр. Леховича, дра Йос. Мазуркевича, Войт. Войтасевича, Александра Заяця, Як. Тарсу, Ів. Лїпїнєвского, Анр. Пабіяна, Стан Урбаньского, Йос. Галушку і Йос. Мицона, податковими інспекторами; вкінци рахункового офіцияла Оскара Ціннера рахунковим ревідентом, рахункового асистента Марк. Фуксевича рахунковим офіцияльом, а рахункових практикантів Йос. Ричака і Михайла Матковского рахунковими асистентами.

— **Перенесеня.** П. Мінїстер судівництва переніс судових ад'юнктів: Диов. Глїбовицкого з Перемишля до Порохника, Волод. Река з Борщева до Бібрки, Меч. Мосора з Бжеска до Ярослава, дра Жигм. Ясїньского з Тарнова до Бібрки, Ів. Сосенка з Чорткова до Козови, Мих. Сивиньского з Косова до Кут, дра Ад. Стравиньского з Гусятина до Косова, Сам. Небенцаля з Бирчи до Бродів, дра Генр. Данкнера з Белза до Надвірної, Філяр. Грабовецького з Гвіздця до Болехова, Вінк. Рольского з Угнова до Жовкви, Лейбу Марка з Товстого до Порохника, Тад. Волянина із Зборова до Лютовиск, Володисл. Бекера з Заболотова до Буська, дра Стан. Арламовского з Буська до Бродів, Авг. Безуху з Порохника до Радимна, Володисл. Ольховского з Бориниї до Калуша, Мар. Шведа з Устрік до Мостиск, Фр. Кратохвілї з Камінки до Рожнїтова, Юл. Верещиньского з Чешанова до Ярослава, Стеф. Луковского з Бурштина до Городка, Ів. Герасимовича з Нижанкович до Бродів, Сим. Кнопфа з Порохника до Сокаля, дра Фил. Євина з Угнова до Теребовлї, Жигм. Смулковского з Городка до Львова, Адама Жмудиньского з Динова до Доброміля, дра Отмара Лїпка з Куликова до Перемишля, Стан. Коваржика зі Збаража до Городка, Жигм. Драта з Немирова до Сїняви, дра Вит. Сенка з Монастириск до Львова, Йос. Калужняцкого з Печенїжина до Бирчи, Станислава Сливеньского з Бирчи до Доброміля, Станислава Саганка з Рожнїтова до Бурштина, Стан. Спендаковского з Копичинець до Жовкви, Юл. Романчука з Глустого до Сколього, Ром. Юдейка з Борщева до Дрогобича, Брон. Отогаля з Войнилова до Калуша, Володисл. Яворского з Радехова до Перемишля, дра Юл. Лопушаньского з Лопатина до Дрогобича, дра Володим. Вергановского з Підволочиск до Львова, Ад. Лепчовского з Угнова до Підгаєць; — дальше надав судовим ад'юнктам: дрови Стан. Зюлковскому в Рогатини і Ал. Гільбріхтови в Буську посади судових ад'юнктів без означеного місця службового; вкінци надав судовим ад'юнктам систематизовані посади ад'юнктів: др. Едв. Вібіралеви в Щирці, Йос. Крамерови в Калуши, Ад. Смаржевскому в Буську, Ант. Шестаковскому в Щирци і Альойс. Гіртлярови в Бібрцї, а іменував нотарияльного кандидата Корн. Бойкевича з Борщева судовим ад'юнктом в Войнилові.

— **Нові бляикети переказові.** Після розпорядженя мінїстерства торговлї вийдуть в житє замість дотеперішних угорских бляикетів переказових (рожевих) нові бляикети кольору жовтого з угорско-французскою написию. Давні бляикети стягнені з обігу можна виміняти в ц. к. урядах почтових вглядно в економаті почтовім.

— **Нова стация телєґрафічна.** З днем 20 грудня с. р. буде отворена в Потуторах (пов. бережаньского) на двірци при тамошнім уряді почтовім стация телеграфічна з обмеженою службою дневною.

— **Смерть в ледівни.** З Перемишля доносять: Жидівка Фрайда Требер вертаючи в четвер вечером домів, зайшла не знати длячого на подвірє реальности Пфайфена при ул. Баштовій і там впала до отвертої ледівнї. На другий день знайдено єї там неживою. Тіло відставлено до трупарнї в справі розслїдженя причини смерти, а властителя ледівнї потягнено до одвічальности.

— **Огонь.** На черляньскім передмістю в Городку вибух онегди около 10-ої години вечером огонь в хатї Василя Моньки і погоріли трьом господарям всї будинки. Один з погорільців, Тома Лисяк лиш чудом випрагував ся з родиною від смерти і попік ся так, що треба було відставити єго до шпиталю у Львові. Нещасливий стратив не лиш цїле майно, а хто знає, чи ще не стратить і житя. Огонь, здаєсь, був підложений і підозріне паде на Василя Моньку, котрого арештовано.

— **Концерт коломийского „Бояна" і равт,** відбуде ся в пятницю, дня 20 н. ст. грудня 1901, в сали „Народного Дому, (на II. поверсї, вхід від ул. Шевченка). Вступ від особи 2 К. білет для родини з 4 осіб 7 К., партер для учеників 50 сот. Стрій для пань і панів візитовий. По концерті комерс із зимними перекусками. — Програма концерту: 1) Лавровский-Гушалевич: Козак до торбана; хор мужеский. 2) I. Франко: Козак Невмирака, деклямация в супроводі хору. 3) ***. Сольо мецо-сопранове з супроводом фортепяна. 4) Вербицкий-Федькович: Гей по горі; хор мішаний. 5) а) Мельодия C-moll: Andante sostenuto Беріота, б) Pleyl: Allegro vivace Rondo; скрипка. 6) *** Деклямация. 7) М. Пачовский: Чумаки, мішаний хор. 8) Вахнянин-Гушалевич: Наша жизнь, хор мужеский. — Початок о 8 год. вечером. З огляду на патриотичну цїль вечерка сподїє ся підписаний комітет, що нїхто не відкаже ся від участи. Тих, що не зможуть прибути, просить ся надіслати гроші за себе і за родину на руки голови комітету п. В. I. Масляка, проф. руск. ґімназиї в Коломиї. За комітет: *О. М. Гриньовский, Б. Дрималиківна, В. I. Масляк.*

— **Землетрясеня і бурі.** В Загребі було вчера по полудни сильне землетрясенє, котре тревало 5 секунд. Богато домів попукало але з людий нїкому не стало ся нїчого. — Дуже сильне землетрясенє було дня 15 с. м. в Манїлї на Филипиньских островах. Землетрясенє настало було рано і тревало цїлих 65 секунд. Богато людий було під ту пору в церквах, де настав був страшенний переполох. Люди вибігаючи з церков перевертали, толочили і душили одні других. В однїй хвили заповнили ся улицї тисячами людий. Ще довго по тім, коли земля вже перестала була трясти ся, вибігало на улицю множество людий з великих домів та готелїв, так що майже всї доми в містї стояли пусткою. Кілько людий при сїй катастрофі потерпіло і як велика шкода, поки що ще не знати. — З Ню Йорку доносять, що в цїлім краю пастали великі бурі, котрі наробили страшенної шкоди. Згинуло 12 людий. В Йомінґ згинуло підчас бурі 10 пастухів і богато худоби. У всхідних і середних державах вода позаливала міста а шляхи зелїзниць ушко-

---

до уха. — Нехай Ваше Величество простять ту сьмілість свому найпокірнїйшому рабови.

— А якіж слова маю тобі шепнути до уха?

— Слова, які сподобає ся Вашому Величеству сказати менї потайком.

На спокійнім лици падишаха прокинув ся усьміх, коли він відповів: Коли я вже спитав, чого ти собі бажаєш, то нехай вже й так буде.

По тім постарав ся Торос потайком о то, щоби у вірменьских кругах розійшла ся чутка, що султан радо би то видів, щоби Артим, син єго слуги Тороса оженив ся з Такогі, донькою Сероніяна. Та дивна вість дійшла борзо до уший старого богатого Вірменина, котрий зразу з погордою а відтак недовірчиво усьміхав ся а наконець таки дуже над тим призадумав ся.

Вірмени від тисячлїтної неволі так вже дуже привикли були до гнету і несправедливого поступованя супротив них, що перестали були ставити тому опір. Терпіли удари судьби, яких не могли відвернути, терпіли в тихім бобо без огірченя; але боляли ся того, як той мореплавець, котрим буря в отвертій лодцї по водї кидає. — Коли би так падишахови захотїло ся богатства Сероніяна — хибаж би Вірменин не пішов з торбами? А коли би падишах наказав єго стратити — чи не мусів би він згинути? О султанї говорили, що він лагідний і добрий; але хибаж в єго жилах не грала люта кров тих володітелїв, що готові були кожду неподатливість супротив їх забаганок уважати за гріх і карати як би який злочин? Щож значив христяньский Вірменин для якогось потомка пророка? Він був нуждевним червяком в очах падишаха, котрого нога розтолочила би єго байдужно, скоро би він вліз єму в дорогу. Лиш одна надія остала ся Сероніянови: а може та чутка, що султан хоче щоби Артим женив ся з Такогі, єсть неправдива; Торос єї видумав, збрехав! Щож може обходити падишаха щастє, любов християнина? Але яким би то способом міг Сероніян довідати ся правди? Межи Вірменами, єго земляками, не було нїкого, хто би лїпше міг щось довідати ся як він сам; а розвідувати ся у якогось високого урядника турецкого — годі було. Він навіть не сьмів переступити поріг хати якогось знатного магометанина.— Але Вірменин не хотів таки зараз піддати ся нещастю, яке єму може таки зовсім не грозило. Доси доходила єго лиш глуха чутка. Хотів підождати, аж буде міг довідати ся чогось певнїйшого. Він був досить проворний і міг мати надію, що заким ще надійде буря, буде міг ратувати ся завчасу до пристанї слїпого підданьства.

Двір був зібрав ся. В однім з послїдних рядів межи присутними був і Торос-Аґа. Явив ся падишах. Всї з покорою припали до землї і підняли ся поволи, потяжко як би під гнетом близькости Величества, споглядаючи несьміливо на могучого володїтеля. Той повів спокійно і торжественно очима по мовчаливім зборі, аж добачив Вірменина. На того кивнув султан. — Торос перейшов поволи через довгу сьвітлицю та підійшов до падишаха уважаючи строго на всї форми глубокої покори, приписані при такій нагоді. Султан дав знак головою, щоби Торос приступив близько до него, а коли то стало ся, нахилив ся він до єго уха і сказав так тихо, що лиш Вірменин міг то зрозуміти:

— Я все знаю. З тебе великий злодій — але я не гніваю ся на тебе. А тепер іди собі!

Торос як би від превеликого щастя аж заточив ся на крок взад а відтак з урадованим лицем поліз знову на своє місце помежи найменших з присутних, котрі з почестию і завдрістю єму розступали ся.

В кілька годин опісля довідав ся Сероніян о всїм, що стало ся та ще й зі всїлякими прикрашеними подрібностями. Велика ласка, якої удостоїв ся Торос, була так очевидна, так незвичайна, що навіть і сильнїйше серце, як у трусливого Вірменина, було би не важило ся робити собі ворога із щасливого любимця падишаха.

— Коли мусиш дати, то давай охотно — подумав він собі, пригадавши собі вірменьску приповідку — і купи собі датком приятеля.

Коли Торос ще того дня зайшов до него, приймив єго Сероніян з достойною, але очевидною сердечностию, а коли поважаний гість з оглядною чемностию, як пристало на могучого, висказав бажанє свого сина, відповів Сероніян: „Ваше предложенє, мій пане і друже, як для мене великою несподїванкою, так і робить менї велику честь. Я знаю Вашого сина і нема нїкого, за кого би я міг спокійнїйше віддати мою доньку. Нехай побирають ся, коли обоє люблять ся, а ми оба будемо молити ся за їх щастє, за їх щастє і за наше.

Потім Торос і Сероніян розплакали ся і з нагоди подружя їх дїтий заключили дружбу, котра мала тревати аж до смерти.

дила милями далеко. З Калїсель в державі Монтана доносять, що коло Есекс прийшло до великої катастрофи на шляху зелїзницї; внаслїдок підмитя насипу поїзд зелїзничий перевернув ся і 11 людий згинуло на місци а 14 єсть тяжко покалїчених.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 18 грудня. В часї вчерашної буджетової дебати в радї міскій прийшло до дуже бурливих суперечок між антисемітами а лїбералами і социялїстами. Засїданє, що мало тревати до 2-ої години в ночи, перервано по 12 годині.

Льондон 18 грудня. Кіченер доносять з Бельфасту, що після справозданя Френча Крейцінґер тяжко ранений дістав ся до анґлїйскої неволї. Мали его зловити в північнім Капляндї.

Париж 18 грудня. Король Едвард VII має вже в сїчни приїхати до Кан.

Новий Йорк 18 грудня. Як доносять з Сан Гаґо в Чілї арґентиньскі войска переступили вже чілїйску границю і заняли полудневе Чілї.

Загреб 18 грудня. Вчера по полудни дало ся чути сильне землетрясенє. Богато домів ушкоджених. З людий нїхто не потерпів ушкоди.

Надіслане.

— **(Віденьске товариство огрійницї і добродїйности).** З року на рік стає наплив глядаючих помочи в часї зимових місяців до огрійницї, де одержують теплу страву і притулок чим раз більшим, так, що віденьске товариство огрійницї і добродїйности лише з найбільшим напруженєм може виповнити всї вимоги. Щоби отже підперти гуманїтарне стремленє того товариства, уділило ему ц. к. мінїстерство скарбу дозволу на устроєнє льотериї з льосами на 1 К, котра обіймає 2300 виграних і головну виграну в квотї 40.000 К. а котрої тягненє відбуде ся дня 16 сїчня 1902.

Той великий успіх, котрим Торос не менше хоч спокійнїйше тїшив ся як Артим, був однакож лиш першим кроком на дорозї до високої цїли, яку собі визначив. Він сказав собі, що коли в очах людий єсть без сумнїву найбільшим любимцем падишаха, то й може так поступати, як колиб був ним дійстно. Але насамперед хотів впевнити ся, чи може то безкарно робити, а в тій цїли мусїв чекати, аж его знову закличуть до султана. Тої чести удостоїв ся в день по вінчаню Артима з красною Такої.

Султан від самого початку зрозумів, що тота якась дивна просьба, яку ему Торос предложив, має служити Вірменинови до якогось самолюбивого пляну. А що він яко володїтель погорджав людьми, хоч не можна сказати, щоби їх не любив, то й не зважав на нечестність такого поступованя. Прикмети, які він хотїв мати у Вірменина, щоби бути ним вдоволеним були розумність мовчаливість, послух. — Благородности, хоробрости, честноти не вимагав він від него. — Не жадай від осла, щоби він сьпівав — каже стара приповідка. Падишах зовсїм не гнївав ся за то, що Торос використав его ласку; він сьміяв ся з того, ба навіть був в души рад з того. Коли Торос станув перед ним він спитав его:

— То твій син вчера оженив ся?

— Завдяки безмежній ласцї мого наймилостивійшого пана.

— То нехай же і твоя невістка має видимий доказ моєї ласки. Дай їй отсе!

Торос приймив з покірною вдячностию дорогоцїнну шпильку з рук султана і з глубокою смиренностию чекав мовчки того, що ще дальше буде.

— З тебе розумний чоловік, — говорив падишах дальше, — служиж менї вірно і слухай мене, а будеш і на дальше мати ласку у мене.

Ті слова султана вбили ся добре в память Вірменина, котрий після того уладив собі розумно і одачно цїле своє житє, не надуживав нїколи імени султана так, щоби то можна було ему доказати, не брав ся нїколи до нечистих інтересів, але мимо того завдяки прихильности і довірю, з якими кождий годив ся на его розумні предложеня, став не лиш богачем, але й здобув собі добре заслужену славу проворного і совістного фінансїста і урядника, на котрого можна було спустити ся. Поступав в управі щораз до висшої ранґи, аж дійшов до найвисшої, яку міг осягнути, значить ся, цїсарским іраде (розпорядженєм) був іменований мінїстром фінансів. На тим становищу помер він по довгих лїтах яко вірний слуга свого пана, розумний і оглядний в бережиню своєї власної користи, рівночасно однакож яко непродайний, честний, сповняючий свої обовязки, яко сьвітлий взорець доброго і здібного урядника.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1901 після середно-европ. год.

посп.	особ	Зі Львова
відходить		
		День
	6·25	До Станиславова, Підвисокого. Потутор
	6·35	„ Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Ковови
	6·30	„ Підволочиск з Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·00	„ Сколього, Лавочного від 1/7 до 15/9
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск з гол. двірця
	10·25	„ Іцкан, Сопова, Берґомету
	10·20	„ Белзця, Рави, Любачева
	11·25	„ Янова від 1/7 до 15/9 в недїлї і сьвята
1·55		„ Підволочиск з гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від 7/5 до 10/9 в недїлї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від 1/5 до 30/9
	3·15	„ Янова від 1/5 до 15/9.
	3·20	„ Зимноводи від 18/5 до 16/9.
	3·26	„ Брухович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава
		Ніч
12·45		До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	7·52	„ Брухович від 7/5 до 10/9.
	6·10	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·20	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави а Орлова від 15/6 до 15/9.
	6·30	„ Янова від 1/6 до 15/9 в будні дни
	6·35	„ Лавочного Мункача. Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя з гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	9·30	„ Янова від 1/5 до 15/9 в недїлї і сьвята
	10·30	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	11·—	„ Кракова. Відня, Івонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·23	„ „ Грималова з Підзамча

посв.	особ	До Львова
приходять		
		День
	4·40	Зі Стрия, Самбора, Борислава
	6·10	„ Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·46	„ Брухович від 7/5 до 10/9.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·4[illegible]	„ Янова (головний дворець)
	8·10	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	11·45	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	12·55	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
	1·10	„ Сколього, Хирова, а з Лавочного від 1/7 до 15/9.
1·45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
2·35		„ „ „ гол. дворець
	5·10	„ „ „ Підзамче
	5·35	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·50	„ Кракова
5 55		„ Чернівців
	3·14	„ Брухович
		Ніч
	12·05	З Сколього, Калуша, Борислава
12·20		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	9.11	„ Янова від 1/5 до 31/5 і від 16/9 до 30/9 що дня, а від 1/6 до 15/9 в недїлю і сьвята
	7·36	„ Брухович від 7/5 до 30/6 і від 16/8 до 10/9.
	8·50	„ Брухович від 1/7 до 15/8 що день
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·15	„ Янова від 1/6 до 15/9.
	9·15	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Ковови, Підвисокого
	10·25	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·38	„ „ на гол. дворець
	10·50	„ Лавочного. Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від **6-ої** години вечером до **5-ої** години **59** мінут рано. Час середно-европейский ріжнить ся від львівского о 36 мінут. В місті видають білєти їзди: Звичайні білєти аґенция часописий Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7-ої рано до 8-ої вечером, а білєти звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Тягнене . . . . - - - невідклично 16-го січня 1902

Головна виграка 40.000 Кор. вартости

Льоси на огрійниці по 1 К поручають: М. Йонаш, Кіц і Штоф, М. Клярфельд, Корман і Файгенбавм, Самуелї і Ляндав, Віктор Хаєс і Сн-а, Шеленберґ і Син, Сокаль і Лілїен, Яков Штро.

Дуже красний образ комнатний

представляючий

„ПРИЧАСТЄ"

мальований артистом Єзерским в природних красках.

Величина образа 55×65 цтм.

Ціна образа **6 корон** разом з почтовою пересилкою.

Набути можна у

Антона Хойнацкого, Львів

ул. Руска ч. 3.

„NEKTAR"

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю

Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставцї Австро-Угорщини. Доставцї Двора царско-російского

Надворні доставцї кор. Вел. королів: Греції, Швеції і Норвеґії, Бельґії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1892. Grand prix в р. 1900, найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи, | Grand prix найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р. | Золотий медаль найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

Цїнник.

Цїни в коронах за одну коробку російскої ваги (1 фунт. рос. = 410 грам.)

Вага пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	34	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
1/1	15·20	11·—	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
1/2	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
1/4	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
1/8	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупнї за 20 корон, транспорт і спакованє безплатно.

MAYER'S-CONVERSATIONS LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене виданє, нове.

В 17-ох дуже хорошо оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: 100.000 статей, 17.500 сторін тексту, 10.000 ілюстраций, карт і плянів, 1000 таблиць і додатків, 158 ілюстраций хромолїтоґр., 290 карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній лїтературі, єсть лїтератским явищем не малої ваги. Розійшлось єго в 4-ох виданях більше як півтора мілїярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплетї, всі томи нараз на сплату **по 3 зр. місячно.**

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ,** Львів, Пасаж Гавсмана.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає **Соболевский** годинникар у Львові, площа Марийска (готель францускiй).

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).